

Björnkram + läppstift = linslus

"Linslus!!!" häcklade mig mina klubbkamrater när jag anlände till starten på veteran-OL i Västerås. Frågande ansikten vändes mot såväl mig som häcklarna, som förklarade: "Hon höll sig framme och blev intervjuad av Radio Västmanland." Avund ska oftast bemötas med ignorerande men jag ville förklara för de andra: "Det berodde på mitt läppstift!"

Så fort vi kom fram till tävlingsarenan på Björnön denna vackra och varma augustitorsdag, gick jag mot starten. Det gäller att komma iväg meddetsamma och kanske hinna till tvåan innan mina kamrater springer förbi mig. Men ett rop på mitt namn hejdade mig. Det var Erik Rundström från Tjärnen som ville veta hur jag handskades med min 70-årspresent från honom – en tumkompass, för det var så lätt att använda en sådan och jag skulle få en lektion så småningom. Nej, jag hade inte ens rört denna underliga tingest, medgav jag. Men en riktig björnkram ville han i alla fall ha och det passade bra på Björnön, så skrattande gick jag därifrån. En kvinna hejdade mig och undrade varför jag såg så glad ut så jag förklarade. Då insåg jag att hon hade hörlurar och antenner och eftersom jag inte hört om marsianernas invasion av jorden fick jag förklarat att hon var reporter. Hon ville också veta varför jag hade läppstift och örhängen samt andra detaljer som vänsterarmens plastficka för kontrolldefinitioner. Vi pratade glatt ihop men då passerade Marianne Arnholm. "Äsch, nu är hon före mig redan innan jag ens hunnit starta!" utbrast jag. Och så kom Barbro från OK Enen, en svår konkurrent som tjuvtränat hela sommaren med en mängd orienteringar och nu inte längre belägger bottenplatserna ihop med mig. Så med armarna om varandra sa vi hejdå till reportern och gick mot start.

Orienterandet gick bra även om jag inte såg upp med kartans streck mellan ettan och tvåan utan efter ettan gick till närmaste kartring, som visade sig vara sexan. Men naturen där var fantastiskt vacker med mossa över hela marken i en nästan skrikgrön färg. Där rök det väl några extra minuter men äsch – jag är ju pensionär och tid har jag gott om. Vid tvåan ropade en västeråsare till mig att han hade hört mig på lokalradion och "det var jag som ringde efter dom". Jag hade nästan glömt bort det där med intervjun men, men... Nu var det i alla fall kontrolletandet som gällde. Väl i mål var jag förstas bräddad av mina konkurrenter Britt-Inger SMOL och nyss nämnda Barbro, men jag var godkänd och mycket nöjd. Och tevattnet var hett så att tepåsen kunde ge ifrån sig sin goda smak och två välförtjänta och smaskiga mackor fick jag av damerna vid utskänkningsen. Heder åt dem och deras jobb.

Bråttom iväg hem mot Eskilstuna hade vi Marianne och jag, för kvart över ett skulle vi i vår dragspelsorkester Finstämt samlas för gemensam avfärd till första repetitionen hos en gruppmedlem i en sommarstuga på Aspö norr om Strängnäs. (Just i den staden skulle vi sedan spela på lördagens stora samling för föreningslivets alla yttringar.) Och solen sken och gemenskapen flödade i kapp med dragspeltonerna. Och jag tyckte att jag spelade riktigt bra. Men så har jag under sommarmånaderna övat flitigt på dragspelet men det kan jag verkligen inte säga om min orientering.

Tänk att få uppleva en så vacker sensommardag med två så roliga intressen – orientering och dragspel! Livet känns gott och mycket rikt.